

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	5
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	13
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	14
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	15
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	17
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	20

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 72/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa o ustalenie (art. 189 k.p.c.), że poprzednik prawny powoda, w związku z wojną rozpoczętą we wrześniu 1939 r. pozostawił mienie na terenach nie wchodzących w skład obecnego obszaru Państwa celem uzyskania w drodze administracyjnej uprawnień majątkowych, przewidzianych w art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o zaliczaniu na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa, wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego (Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 39)?”

III CZP 73/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zachowuje prawo do uzyskania ekwiwalentu pieniężnego (w zamian za rezygnację z kwatery), o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1995 r. Nr 86, poz. 433 ze zm.) żołnierz zawodowy zwolniony z czynnej służby wojskowej, pełnionej jako służba stała, z powodu likwidacji jednostki wojskowej, w sytuacji gdy nie nabył on uprawnienia do emerytury

wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej?”

III CZP 74/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umowa o wyłączeniu wspólności majątkowej małżeńskiej zawarta przez małżonków przed uchyleniem art. 215 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848) znosi współwłasność spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego po uchyleniu art. 215 Prawa spółdzielczego ustawą z dnia 19 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 2058)?”

III CZP 75/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy podlega rozpoznaniu na drodze sądowej roszczenie członka stowarzyszenia o ochronę jego członkostwa przed niezgodnym z prawem lub statutem wykreśleniem albo wykluczeniem ze stowarzyszenia?

2. Czy, w razie dopuszczalności drogi sądowej, ochronie stosunku członkostwa może służyć roszczenie o uchylenie uchwały właściwego organu stowarzyszenia o wykreśleniu lub wykluczeniu członka, czy raczej roszczenie o ustalenie nieważności uchwały?”

III CZP 76/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi z siedzibą w

Skierniewicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku zastosowania przez strony umowy ubezpieczenia zaopatrzenia dzieci, dla określenia wysokości świadczenia pieniężnego należnego uposażonemu, mechanizmów spełniających rolę umownych klauzul waloryzacyjnych, które jednak nie doprowadziły do zapewnienia ekwiwalentności świadczeń, przedmiotem waloryzacji sądowej dokonywanej na podstawie art. 358¹ § 3 k.c. powinna być nominalna suma ubezpieczenia czy też świadczenie pieniężne ustalone przez strony przy zastosowaniu tych mechanizmów?”

III CZP 77/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w razie zaskarżenia skargą o wznowienie postępowania, z przyczyn opartych o przepis art. 403 § 2 k.p.c., wyroków sądów różnych instancji, sądem właściwym do wznowienia jest sąd drugiej instancji, jeżeli oddalił on apelację?”

III CZP 78/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w wypadku stwierdzenia z urzędu na podstawie art. 191 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177) okoliczności skutkujących unieważnieniem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego Zespół Arbitrów rozpoznający odwołanie lub Sąd

Okręgowy rozpoznający skargę wydają orzeczenie nakazujące zamawiającemu unieważnienie postępowania, czy też mogą jedynie unieważnić czynność zamawiającego objętą protestem, wskazując jako przesłankę rozstrzygnięcia wystąpienie okoliczności, o której mowa w art. 191 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 52/04 – z dnia 13 października 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

1. W postępowaniu o założenie księgi wieczystej i wpis prawa własności odłączonej części nieruchomości, nabytej przez jednostkę samorządu terytorialnego na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1989 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 ze zm.), sąd ocenia na podstawie art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (jedn. tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 ze zm.), czy obciążenie hipoteką macierzystej nieruchomości nastąpiło przed, czy po nabyciu własności odłączonej nieruchomości przez wnioskodawcę.

2. Odmówiono udzielenia odpowiedzi na drugie pytanie.

III CZP 54/04 – z dnia 13 października 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

Przewidziana w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882 ze zm.) odpowiedzialność odszkodowawcza komornika za szkodę wyrządzoną w toku egzekucji przed dniem 1 września 2004 r., jest odpowiedzialnością deliktową za działanie niezgodne z prawem.

III CZP 55/04 – z dnia 13 października 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Brak w ugodzie sądowej, znoszącej współwłasność nieruchomości, postanowienia o odsetkach za opóźnienie w spełnieniu świadczenia (art. 481 § 1 k.c.) kwoty spłaty należnej współwłaścicielowi, nie wyłącza możliwości dochodzenia ich w odrębnym procesie.

III CZP 37/04 – z dnia 14 października 2004 r. pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego

Nie odstępować od zasady prawnej zawartej w punkcie I uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 1969 r., sygn. akt III CZP 56/69 o treści:

«I. Ubezwłasnowolnionemu nie przysługuje uprawnienie do zgłoszenia wniosku o wszczęcie postępowania o uchylenie lub zmianę ubezwłasnowolnienia. W wypadku gdy skierowane przez ubezwłasnowolnionego do sądu pismo w tym przedmiocie nie daje podstawy do wszczęcia postępowania z urzędu, przewodniczący zawiadamia o tym przedstawiciela ustawowego osoby ubezwłasnowolnionej.»

III CZP 33/04 – z dnia 28 października 2004 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Doręczona dłużnikowi decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ustalająca wysokość należności z tytułu składek, stanowi podstawę wpisu w księdze wieczystej hipoteki przymusowej na nieruchomości będącej przedmiotem współwłasności łącznej dłużnika i jego małżonka.

III CZP 56/04 – z dnia 28 października 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

Jeżeli po wadliwie stwierdzonej prawomocności wyroku rozwodowego jeden z małżonków zawarł nowy związek małżeński, a obie strony nowego związku o tej wadliwości nie wiedziały, apelacja od wyroku w części orzekającej rozwód staje się niedopuszczalna.

III CZP 57/04 – z dnia 28 października 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

1. Dopuszczalne jest zaskarżenie nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym jedynie co do części zasądzonego roszczenia.

2. Od takiego sprzeciwu pobiera się trzy czwarte wpisu liczonego od wartości zaskarżonej części sprawy.

III CZP 59/04 – z dnia 28 października 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Sprawa o ustalenie uprawnienia do dysponowania grobem, w którym są pochowane zwłoki, należy do właściwości sądu okręgowego.

III CZP 58/04 – z dnia 29 października 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Zrzeszenie Właścicieli Nieruchomości, powstałe na podstawie ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. – Prawo lokalowe (jedn. tekst: Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227 ze zm.), podlega wpisowi do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz publicznych zakładów opieki zdrowotnej na podstawie art. 10 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770 ze zm.).

III CZP 61/04 – z dnia 29 października 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie

O charakterze podlegających podziałowi nieruchomości, jako wykorzystywanych na cele rolne i leśne, rozstrzyga treść wpisu w ewidencji gruntów i budynków.

III CZP 63/04 – z dnia 29 października 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Przepis art. 788 § 1 k.p.c. ma zastosowanie również w razie przeniesienia wierzytelności (przelewu) po wszczęciu postępowania egzekucyjnego.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CK 293/03 – wyrok z dnia 27 lutego 2004 r.

Cena w zakresie obejmującym bezpodstawnie ustalony podatek VAT jest świadczeniem nienależnym.

Przedmiotem odnowienia może być także zobowiązanie do zwrotu nienależnego świadczenia. Dopuszczalne jest zawarcie umowy odnowienia pod warunkiem.

III CK 429/02 – postanowienie z dnia 31 marca 2004 r.

Artykuł 180 k.s.h. jest przepisem szczególnym w stosunku do przepisu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703 ze zm.).

I CK 552/03 – postanowienie z dnia 6 kwietnia 2004 r.

W sytuacji, gdy istniejący dostęp do drogi publicznej jest nieodpowiedni regułą powinno być przystosowanie go do prawidłowego użytku zamiast ustanowienia służebności drogi koniecznej innym szlakiem, chyba że przystosowanie dostępu do drogi publicznej byłoby niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernych i nieopłacalnych nakładów.

I CK 537/03 – wyrok z dnia 16 kwietnia 2004 r.

Uchwała walnego zgromadzenia akcjonariuszy może być uznana za krzywdzącą akcjonariusza zarówno wówczas, gdy cel pokrzywdzenia istnieje w czasie podejmowania uchwały, jak i wtedy, kiedy taki cel nie jest zakładany przy jej podejmowaniu, jednak treść

uchwały jest taka, że jej wykonanie doprowadziło do pokrzywdzenia akcjonariusza.

I CK 599/03 – wyrok z dnia 16 kwietnia 2004 r.

Umowa gwarancji może ograniczyć obowiązki gwaranta do naprawy rzeczy i wyłączyć możliwość żądania wymiany rzeczy wadliwej na wolną od wad. Takie ograniczenie obowiązków gwaranta nie pozostaje w sprzeczności z ustawą, zasadami współżycia społecznego i naturą prawną gwarancji.

V CK 431/02 – wyrok z dnia 20 kwietnia 2004 r.

Wydanie – na skutek podstępu – rzeczy przez jej właściciela innej osobie jest równoznaczne z jej utraceniem w rozumieniu art. 169 § 2 k.c.

V CK 433/03 – wyrok z dnia 20 kwietnia 2004 r.

W umowie o świadczenie usług, do której mają zastosowanie przepisy o wypowiedzeniu zlecenia, dopuszczalne jest określenie przez strony terminu jej wypowiedzenia także z ważnych powodów.

V CK 598/03 – wyrok z dnia 20 kwietnia 2004 r.

W wyroku nakazującym opróżnienie lokalu mieszkalnego, sąd może z urzędu orzec o uprawnieniu osoby – której nakaz dotyczy – do lokalu, jaki na ten cel zobowiązał się dostarczyć powód (stosowany przez analogię art. 14 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, Dz. U. Nr 71, poz. 733 ze zm.).

III CO 2/04 – postanowienie z dnia 21 kwietnia 2004 r.

Wniosek o wyłączenie sędziego musi określać osobę (tożsamość) sędziego, którego dotyczy, oraz wskazywać zindywidualizowane przyczyny wyłączenia. Jeżeli wniosek dotyczy większej liczby sędziów, wszyscy oni muszą być oznaczeni przez wskazanie imion i nazwisk, a przyczyny wyłączenia powinny być odniesione do każdego z nich.

Braki lub niedokładności wniosku w tym zakresie uniemożliwiają nadanie mu właściwego biegu, co powoduje konieczność wszczęcia postępowania przewidzianego w art. 130 k.p.c.; przeprowadza je sąd (przewodniczący), w którym sprawa się toczy.

III CZP 11/04 – postanowienie z dnia 21 kwietnia 2004 r.

Orzeczenie sądu drugiej instancji oddalające apelację jest orzeczeniem co do istoty sprawy (art. 405 zdanie drugie k.p.c.).

II CZ 38/04 – postanowienie z dnia 22 kwietnia 2004 r.

Dniem uiszczenia opłaty sądowej dokonanej za pomocą elektronicznego środka komunikacji jest dzień, w którym polecenie przelewu wprowadzone zostało do urządzenia nadawczego w taki sposób, żeby bank mógł zapoznać się z jego treścią (pod warunkiem, że w dniu tym lub w terminie do uiszczenia opłaty polecenie przelewu ma pokrycie na rachunku zleceniodawcy). Możliwość tę bank uzyskuje z chwilą odebrania polecenia przez jego urządzenie odbiorcze.

II CK 158/03 – postanowienie z dnia 22 kwietnia 2004 r.

Odstąpienie od umowy zbycia prawa użytkowania

wieczystego, czego następstwem jest powrotne przeniesienie tego prawa na zbywcę, nie stanowi podstawy do wykreślenia hipoteki, która, jako zabezpieczająca wierzytelność przysługującą w stosunku do nabywcy, została wpisana do księgi wieczystej w czasie, gdy był on wpisany jako użytkownik wieczysty.

III CK 469/02 – wyrok z dnia 28 kwietnia 2004 r.

1. Przewidziana w art. 47 § 2 k.r.o. ochrona interesów osób trzecich ma zastosowanie tylko do małżeńskich umów majątkowych wymienionych w art. 47 § 1 k.r.o.

2. Umowa o podział majątku dorobkowego zawarta z pokrzywdzeniem wierzyciela może być przez niego zakwestionowana skargą pauliańską (art. 527 k.c.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 28/04

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest rozszerzająca wykładnia art. 124 k.p.k. zmierzająca do przyjęcia, że termin jest zachowany także wówczas, gdy przed jego upływem pismo zostało przekazane przewoźnikowi, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 – 3 rozporządzenia MSWiA i ON z dnia 26 lutego 1999 r. w sprawie trybu i sposobu przyjmowania, przewożenia, wydawania i odnowy materiałów (Dz. U. 1999 r. Nr 18, poz. 168)?”

I KZP 29/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na postanowienie sądu okręgowego w przedmiocie wydania europejskiego nakazu aresztowania przysługuje zażalenie?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 19/04 – z dnia 29 października 2004 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Oskarżonemu przysługuje zażalenie na postanowienie właściwego organu procesowego (sądu albo prokuratora) wydane w przedmiocie jego wniosku o zmianę lub uchylenie środka zapobiegawczego innego niż tymczasowe aresztowanie.

I KZP 24/04 – z dnia 29 października 2004 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Użyty w art. 60 § 3 k.k. termin „ujawni” oznacza przekazanie przez sprawcę organowi powołanemu do ścigania przestępstw określonych tym przepisem wiadomości, dotychczas temu organowi nieznanych lub takich, które – według wiedzy sprawcy – są temu organowi nieznanne.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 70/04 – postanowienie z dnia 22 czerwca 2004 r.

Zniesławienie dokonane ze świadomości nieprawdziwości informacji i ocen o postępowaniu oraz właściwościach innej osoby (art. 212 § 1 i 2 k.k.) nigdy nie służy obronie społecznie uzasadnionego interesu (art. 213 § 2 k.k.).

Zachowanie takie nie korzysta z ochrony udzielanej wolności wypowiedzi i prawu do krytyki przez art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ani art. 10 ust. 2 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

II KK 332/03 – wyrok z dnia 27 lipca 2004 r.

Wymiar kary nie może być aktem o charakterze „zbiorczym”, w konsekwencji zaś sąd powinien czyn każdego z uczestników zbiorowego działania oraz jego osobę poddać oddzielnej ocenie pod kątem właściwej kary. Oznacza to, że właściwości i warunki osobiste każdego sprawcy jak i okoliczności subiektywne (w tym przede wszystkim stopień zawinienia) oraz obiektywne wpływające na dokonany akt wymiaru kary, należy brać pod uwagę w stosunku do każdego sprawcy odrębnie i przekonywująco uzasadnić, nie uciekając się do ogólników. Wskazane kryteria ulegają, z oczywistych przyczyn, zaostrzeniu w wypadku orzeczeń sięgających po kary najsurowsze.

V KK 78/04 – wyrok z dnia 26 sierpnia 2004 r.

Na podstawie art. 23 § 1 k.k. nie podlega karze podlegający

inną osobę do współdziałania w dokonaniu czynu zabronionego, który zamierza popełnić, jeśli dobrowolnie odstąpi od dokonania i zapobiegnie dokonaniu tego czynu. W takim wypadku nie znajduje zastosowania art. 22 k.k., przewidujący zredukowaną odpowiedzialność karną podlegającego w sytuacji, gdy czynu zabronionego tylko usiłowano dokonać albo w ogóle nie usiłowano go dokonać.

I KZP 18/04 – postanowienie z dnia 29 września 2004 r.

„Odroczenie wykonania kary” pozbawienia wolności przewidziane w art. 152 k.k.w. oznacza taką prolongatę w zakresie wykonania tej kary, która została orzeczona na podstawie art. 150 § 1 k.k.w., art. 151 § 1-3 k.k.w. lub art. 336 § 1 k.k., albo taką, której zastosowanie w postępowaniu wykonawczym, uzasadniały takie same przesłanki, jak przy odroczeniu.

I KZP 21/04 – postanowienie z dnia 29 września 2004 r.

Innym podobnym świadczeniem, o którym mowa w art. 121 § 1 k.w. jest także płatna usługa, polegająca na podłączeniu odbiornika telewizyjnego do systemu zbiorowego odbioru (sieci kablowej) i na udostępnieniu programów.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 10/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienie Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych o otwarciu na nowo zamkniętej rozprawy, wydane poza rozprawą w składzie jednoosobowym na podstawie art. 225 k.p.c. prowadzi do uchybienia procesowego skutkującego nieważnością postępowania w rozumieniu przepisu art. 379 pkt 4 k.p.c. w części dotyczącej sprzeczności składu sądu orzekającego z przepisami prawa?”

II PZP 12/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pracownik zatrudniony w Samodzielnym Publicznym Zespole Opieki Zdrowotnej zachowuje prawo do podwyżki wynagrodzenia od dnia 1 stycznia 2001 r. przyznanej na podstawie art. 4a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 z późn. zm.), dodanym na podstawie ustawy z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie powołanej jak wyżej ustawy (Dz. U. Nr 5, poz. 45 z 24 stycznia 2001 r.) mimo, że pracodawca przyznał

pracownikom podwyżkę od dnia 1 grudnia 2000 r. w kwocie wyższej niż wskazana w powyższym przepisie, na podstawie porozumienia zawartego 27 listopada 2000 r. pomiędzy dyrekcją strony pozwanej tj. SPZOK w Stargardzie Szczecińskim a przedstawicielami zakładowych organizacji związkowych w związku z powadzonym u pozwanego strajkiem głodowym?”

II UZP 10/04

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy okres odbywania zastępczej służby wojskowej w oddziałach obrony cywilnej przed dniem 31 stycznia 1992 r. w charakterze junaka, pełniącego obowiązki strażaka – przodownika roty, należy traktować jako okres równorzędny ze służbą wymienioną w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 ze zm.)?”

II UZP 11/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zachowuje uprawnienie do ponownego obliczenia emerytury zgodnie z art. 110 ust. 1 w związku z ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) od nowej podstawy wymiaru, a więc i od kwoty bazowej z daty podjęcia wypłaty, ubezpieczony, który we wniosku o podjęcie emerytury,

zawieszanej nieprzerwanie od dnia ustalenia prawa do niej, nie zgłosił żądania przeliczenia emerytury na podstawie w/w przepisów, a uczynił to dopiero po podjęciu wypłaty zawieszanej emerytury?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III SZP 1/04 – z dnia 5 października 2004 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od postanowień Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów (sądu antymonopolowego) przysługują środki odwoławcze do Sądu Najwyższego?”

postanowiono przejąć sprawę do rozpoznania.

III UZP 2/04 – z dnia 5 października 2004 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Żołnierz, któremu na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001-2006 (Dz. U. Nr 76, poz. 804 ze zm.) skrócono okres wypowiedzenia zawodowej służby wojskowej, nabywa prawo do emerytury z upływem ostatniego dnia okresu, za który wypłacono mu jednorazowe odszkodowanie przewidziane w art. 14 ust. 2 tej ustawy. Po tym dniu odmowa wypłaty emerytury może dotyczyć jedynie miesięcy pozostałych do upływu rocznego okresu pobierania uposażenia przewidzianego w art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 693 ze zm.).

II PZP 9/04 – z dnia 7 października 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

W sprawach z zakresu prawa pracy zezwolenie strony przeciwnej na wejście nabywcy rzeczy lub prawa, objętych sporem, na miejsce zbywcy (art. 192 pkt 3 k.p.c.) powinno być oświadczone wyraźnie.

II PZP 11/04 – z dnia 7 października 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

W sprawach o roszczenia ze stosunku pracy powstałe do dnia przekształcenia szpitala klinicznego, mającego status jednostki organizacyjnej (budżetowej) Skarbu Państwa, w samodzielny publiczny szpital kliniczny bierną legitymację procesową mają Skarb Państwa oraz samodzielny publiczny szpital kliniczny.

III PZP 2/04 – z dnia 12 października 2004 r. pełnego składu Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego

Do rozpoznania odwołania sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego przeniesionego na stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego na podstawie art. 94 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o ustroju sądów administracyjnych i ustawę – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1271 ze zm.) właściwy jest Sąd Najwyższy.

I PZP 7/04 – z dnia 14 października 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach:

„Czy art. 30 ust. 6 ustawy – Karta Nauczyciela (jedn. tekst: Dz. U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357 ze zm.) stanowi podstawę

indywidualnych roszczeń nauczycieli o zapłatę wynagrodzenia za pracę w wysokości określonej w art. 30 ust. 3 i 4 Karty Nauczyciela jako średnie wynagrodzenie nauczycieli?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.